

START

99+1

Kunst van eigen bodem

9 juni t/m 16 september 2018

Toelichting

- In deze audiotour begeleiden stukken gesproken tekst uw reis door de museumzalen.
- Sluit nu een koptelefoon aan op uw smartphone of tablet.
- De audio start door te tikken op het luidspreker icoontje rechtsboven op de pagina's.

Start

Start

Tik op de knoppen voor informatie
of scroll door de pdf.

Introductie

Plattegrond

Zaal 1
Ontdekking

Zaal 2
Rust

Zaal 3
Omhoog

Zaal 4
Verstilling

Zaal 5
Dynamiek

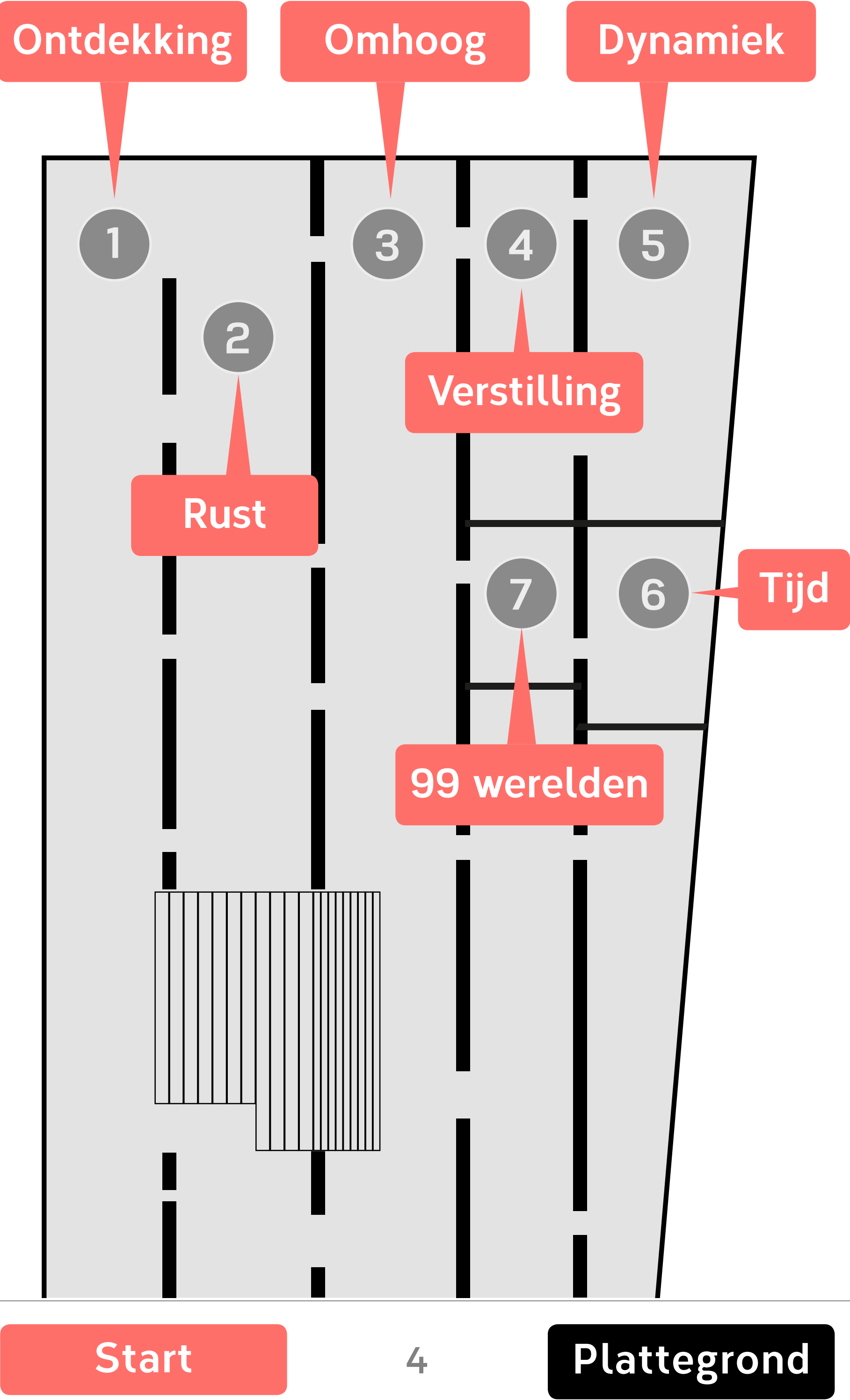
Zaal 6
Tijd

Zaal 7
99 werelden

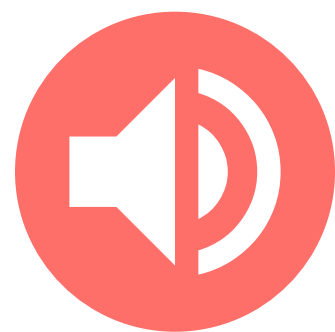
Kunstenaars

Plattegrond tentoonstelling

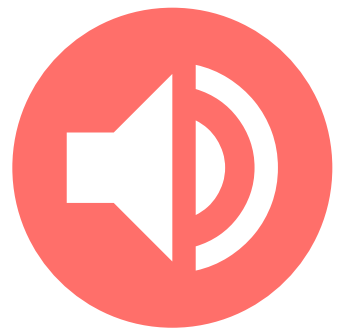
Tik op een zaaltitel voor informatie

Kunst van eigen bodem

Welkom bij de tentoonstelling 99+1. In 7 zalen zijn 99 werken van evenzoveel kunstenaars uit Nijmegen e.o. bijeengebracht. Kunstwerken die je kunt terugvinden in het gelijknamige boek 99+1. We lezen fragmenten uit deze publicatie voor die bij enkele van de kunstwerken horen. Ze zijn bedoeld als een uitnodiging, om deze kunstwerken wat beter te leren kennen.

Ontdekking

Gaat het om het lichaam van een mens, dan zijn we gewoonlijk gewend de kant van ogen, navel, hart en geslacht niet alleen als voorkant maar ook als onze *voornaamste* kant aan te duiden. Het is de kant waarmee we ons aan de ander of aan de wereld laten zien en waarmee we in staat zijn de ander die zich toont of de wereld die ons wordt geopenbaard het meest direct af te tasten, te beschouwen, te beoordelen. Het is ook, wanneer onbedekt, de kant waarmee we ons ten overstaan van de ander of de wereld >>

het meest kwetsbaar weten. Wat echter onmiddellijk opvalt is dat het eerste dat ik te zien krijg niet haar voor- maar haar achterkant is. Een geraffineerde en effectieve opstelling: wil ik haar gezicht kunnen zien, dan moet ik naar haar toe en om haar heen lopen. Zo trekt dit beeld me de ruimte in.

Het vloerstuk van het keramieken beeld bestaat uit geometrische vormen die als delen van een legpuzzel in elkaar passen. Ze worden net iets van de vloer opgetild, suggereren zo een klein drijvend eiland. Daarop hurkt een meisje neer bij twee octopussen. De strengen van haar steile haren, over haar schouders vallend, lopen vloeiend over in de plooien van haar jurk. De ene octopus heeft zijn kronkelende armen met zuignappen innig om het meisje heen geslagen, ze door haar lange haar heen gestoken, of om haar armen en voeten geslingerd. De andere ligt vlak voor haar. Ook hij heeft, als een bijna vertederend gebaar, een van zijn tentakels om de onderarm >>

van het meisje gekruld.

Zijn de twee octopussen uit het water gekropen, nieuwsgierig naar wie dit tweearmige wezen is? Of heeft het meisje onverwachts de dieren gezien, is onbevreesd naar hen toe gegaan om ze van dichtbij te kunnen zien, ze aan te raken, ze te onderzoeken, met ze te spelen?

Mens en octopus, twee wezens die in veel opzichten verschillend van elkaar zijn: qua lichaamsbouw, natuurlijke habitat, innerlijk en uiterlijk, vooruitzichten, verhouding tot de wereld. En toch vinden ze elkaar hier, niet na een terughoudend aftasten of dat wel kan – nee, hun ontmoeting is mogelijk omdat die allereerst *gewenst* lijkt en vervolgens omdat er geen voorwaarden verbonden zijn aan de mogelijkheid samen te zijn, behalve deze: een groot vertrouwen en openheid, een afwezigheid van argwaan of angst.

Aan de muur van de bescheiden werkplaats, tussen andere ruimtelijke >>

werken, hangen de twee plastieken pal naast elkaar. Binnen hun begrenzing vormen gelijkmatige constructies van smalle horizontale en verticale latten en latjes een samenstel van grotere en kleinere restruimten. Door minimale verschillen zijn beide werken niet zozeer verbeeldingen van onderscheiden werelden of ideeën, als wel verschillende transformaties van een en het zelfde concept.

Het rechter werk is exact vierkant, het linker, dat in de lengte een paar centimeter meer meet, net niet: een gering maar niet te veronachtzamen onderscheid dat elk van beiden een totaal ander gevoel van gewicht en omvang verschaft. Het hout rechts heeft een bruine kleur met een transparante grijze waas erover. Van het linker werk is het hout blank. Bovendien is dit object in zijn geheel afgesloten met doorzichtig gaasdoek wat het een kalme en diffuse lichte tint geeft. Het is alsof over beide werken een schemering hangt. Maar uit de rechter plastiek lijkt het licht zich >>

ieder moment te zullen bevrijden, als een stem die zich naar buiten richt: een nieuwe dag wordt opgeruimd aangekondigd. Het werk komt *uit* de muur de ruimte in. In de linker plastiek werkt het afsluitende gaasdoek als een filter: licht en schaduw worden erdoor getemperd, keren zich naar *binnen* en maken het werk, dat zich *achter* de muur voort lijkt te zetten, compacter en platter. Hier wordt de avond ingezet met een zachte ingehouden stem, een geluid dat bijna bewegingloos gestaag door de tijd beweegt.

Gijs Frieling

Kingdom (poppy) (2017)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

1

LIJST

Hans Vos

Wat zit er in de kastjes? (2011)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

11

Plattegrond

Inette van Wijck

Bamboedanser (2006-2016)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

1

LIJST

Isolde Venrooy

Welcome to the lonely planet (2011)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

12

Plattegrond

Judit Hettema Brahmans (2010)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

LIJST

1

Milian van Stokkum Melancholica (2015)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

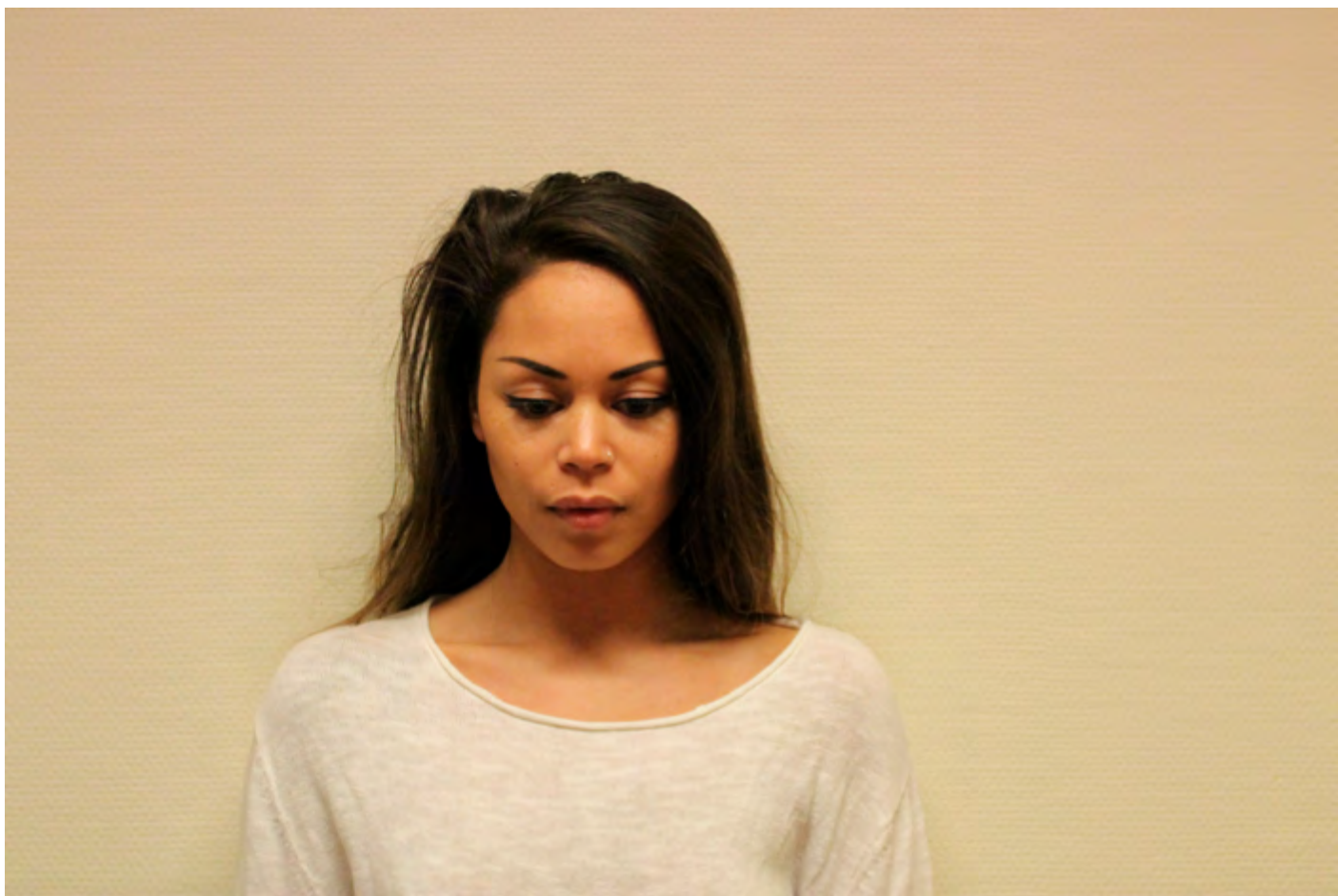
13

Plattegrond

Minno Baartmans

Filmportret #02 (2015)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

LIJST

1

Nurzehra Ulukaya

Do you wanna play...(octopus) (2018)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

14

Plattegrond

Rijnder Kamerbeek zonder titel (2014)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

LIJST

1

Seet van Hout One hundred thoughts (2015-2016)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

15

Plattegrond

Toon Janssen

Pica Abies (2012)

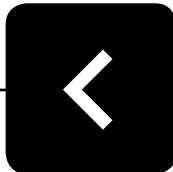
COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

1

LIJST

Rust

Vlekken licht. Ze schommelen als witte snippers papier op een helder watervlak dat zachtjes deint. Zo helder dat je de bodem ziet, zand, een wirwar takjes. Een schijnbaar stil tafereel.

Nee, dit is te letterlijk. Want... wat als het geen licht is? Geen water. Geen bodem. Geen takjes. Geen natuurtafereel. In de eerste plaats is dit een tekening. Gewoon: papier, potlood, arceringen, fluwelen krassen, en ook nog: wit. Niet meer en niet minder. Van het ene op het andere moment veranderen die lichtvlekken in gaten in dat dichte web van getekende lijnen. >>

De hand van de kunstenaar wordt voor mij zichtbaar: zoekend, toevoegend, wegsnijdend, verbergend, ophalend – een stille hand die alle tijd neemt om te ‘kijken’, te onderzoeken, die secuur ieder krasje en lijntje neerzet, een hand die exact de leegte afbakt. De hand van een magiër die voor ons met op het oog eenvoudige middelen een betoverend schouwspel oproept: een wereld waar niets is wat het lijkt. Licht en leegte zijn nu eens ongrijpbaar niets, dan weer manifesteren die zich gedecideerd als vormen. Maar vormen blijken plotseling gaten en gaten plotseling weer levende organismen. En in de tekening zelf lijkt het soms niet om het getekende te gaan. De hand reduceert en laat verdwijnen, of laat de dingen groeien en toenemen. Eén vingerknip verandert onder in boven, boven in onder. De dingen worden samengevlochten of juist van elkaar gescheiden. Ze zijn land dat water is dat lucht is dat er niet is, een niets dat er is. Ach, dat gebrekkige en onvolmaakte kijken! Het moet geoefend worden, >>

keer op keer. Daartoe roept deze tekening met klem op: neem de dingen niet voor lief, neem geen genoegen met de terloopse blik op de wereld waartoe de haast ons dwingt. Weg wolken, weg water. Laat je meevoeren door de schoonheid van het onvatbare, maak vaste betekenissen vloeibaar, niet meer en niet minder. Blijf kijken!

De kunstenaar heeft de twee werken, gemaakt met droge naald, tevoorschijn gehaald. 'Ze horen bij elkaar,' zegt ze. In beide werken lijken constellaties van diepzwarte ronde en ovale vormen in een stille leegte voor mij te hebben haltgehouden. Roerloos, in zichzelf gekeerd. Toch ook is het evengoed denkbaar dat deze stilstand maar een kortstondig moment, een ingehouden wachten is dat de spanning van mogelijke beweging in zich draagt: dadelijk, bijna zonder dat ik het in de gaten heb, zullen ze zich traag in beweging zetten en hun baan door de ruimte vervolgen, en als ik lang genoeg wacht zullen ze >>

misschien wel het beeld uit zweven, naar mij toe, of van mij af.

Nog staan ze evenwel daar en het is alsof ik kijk naar het negatief van de ruimte: zwarte sterrenbeelden of een zwarte ster met haar even zwarte planeten eromheen cirkelend in de oneindigheid die niets dan licht is. Geometrische bolle en ovale vormen met een vanzelfsprekendheid in een ruimte geplaatst, alsof ze een soort ideale gedaante en eeuwenoude identieke samenstelling vormen: zo, op precies deze wijze, is hun verhouding onderling en met hun omgeving in perfecte balans – en dat geeft deze vormen, ondanks hun pikzwarte uiterlijk, een ongekend onbezwaard karakter. Hun presentie is niet geforceerd, getroebleerd of uitdrukking van diep psychisch lijden, eerder een toonbeeld van een meeslepende lichtheid, die meteen, recht in mijn maag, voelbaar is. Ik voel me uitgenodigd mee te bewegen, gewichtloos, als hen tevrede in mezelf en in een onwrikbaar verband met al wat me omringt te zijn.

Brechtje Verberne Macronuclei (2012)

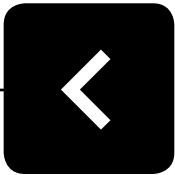
COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

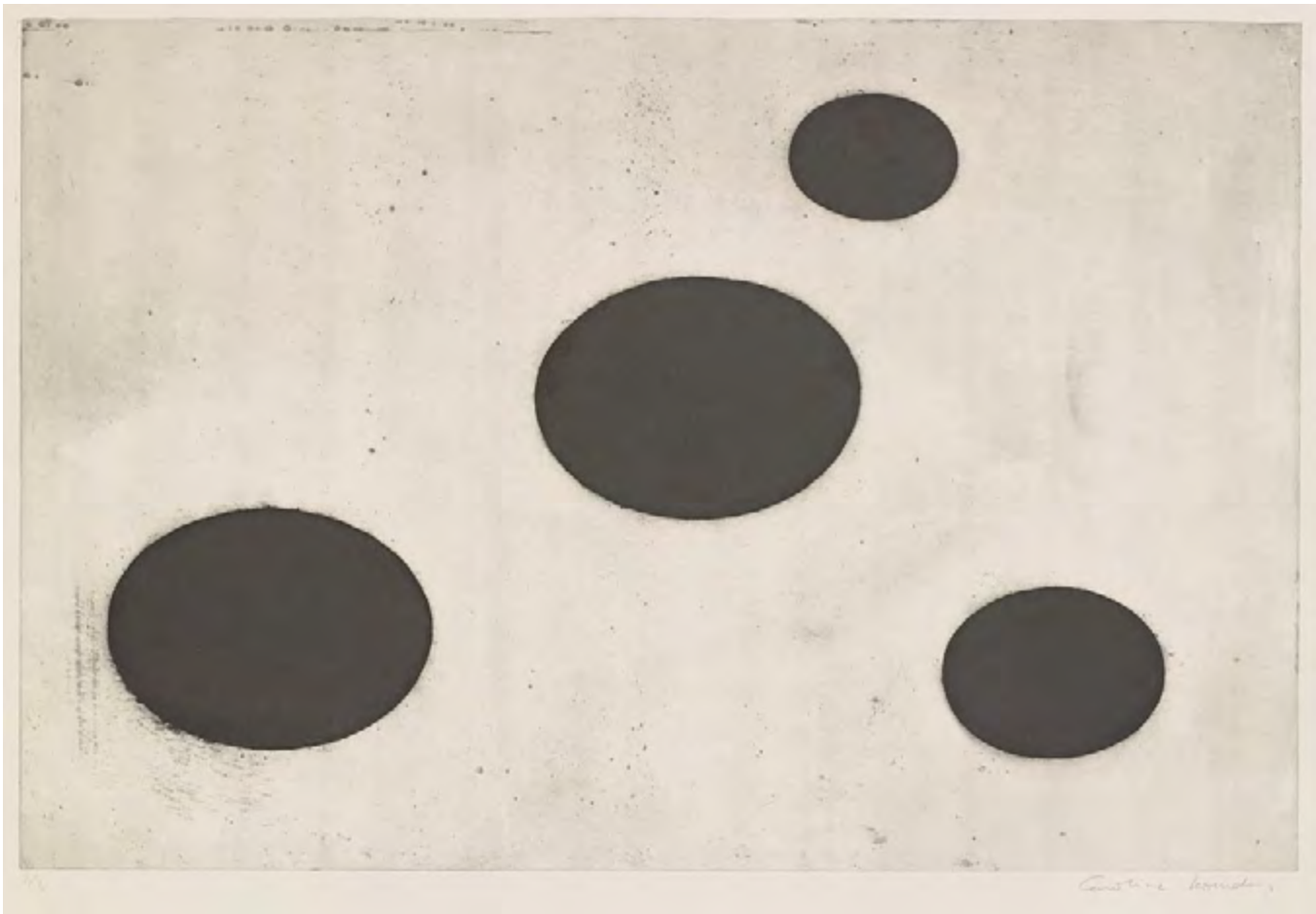
2

LIJST

Caroline Koenders Kosmos (2008)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Caroline Luykx zonder titel (2014)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

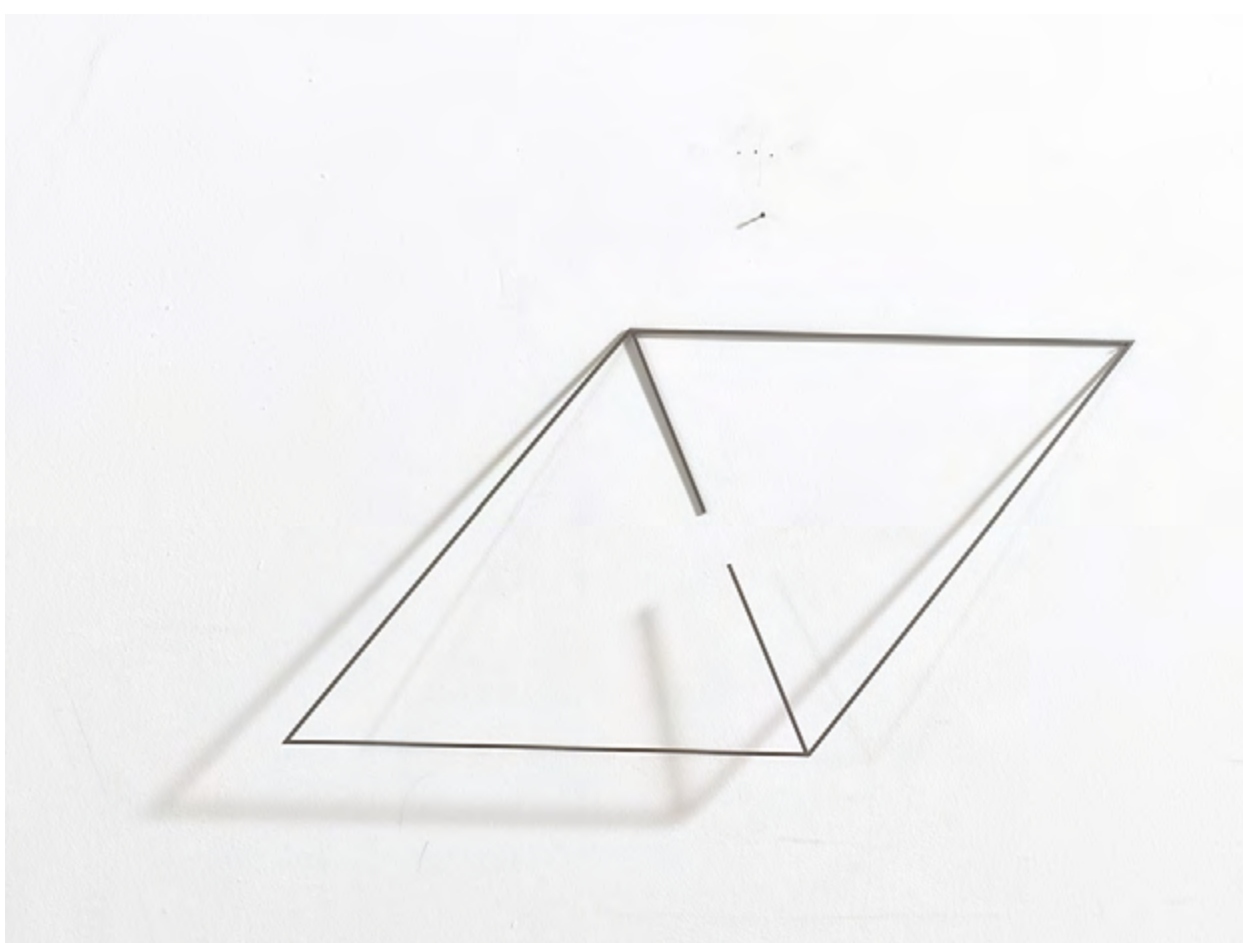
2

LIJST

Coen Vernooij zonder titel (2016)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

22

Plattegrond

Elzo Dibbits

Salão (2016)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

2

LIJST

Ernie Bossmann

zonder titel (1999 – 2015)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

23

Plattegrond

Floor Adams

24 kleuters (2011)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

2

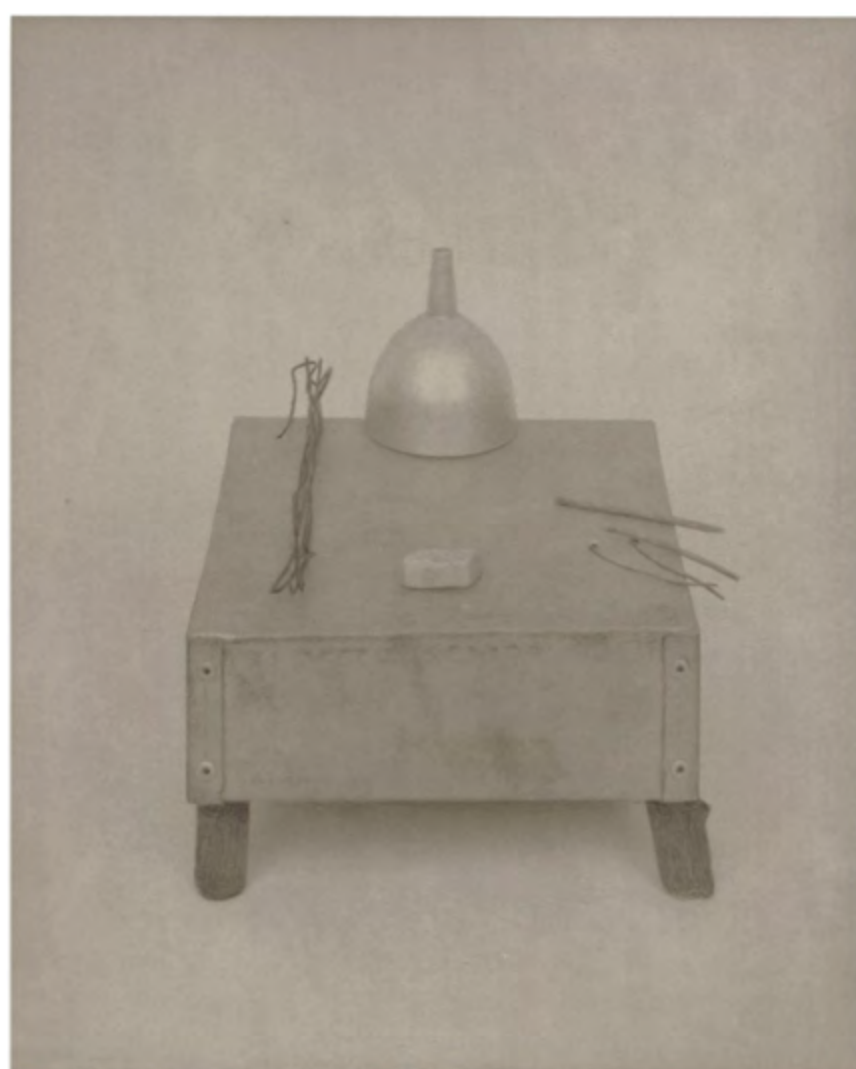
LIJST

Francie van der Wielen

Altar 13 (2012)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

24

Plattegrond

Funs Erens

zt27022012 (2012)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

2

LIJST

Gabi Rets

Krantenkop (2014)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

25

Plattegrond

Ger Driessen

zonder titel (2016)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

2

LIJST

Gerlinde Habekotté

Getallen gebouw (nr 578), Ravijn met hek (nr. 572) (2010)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

26

Plattegrond

Harrie Gerritz

Donker Dorp (2017)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

2

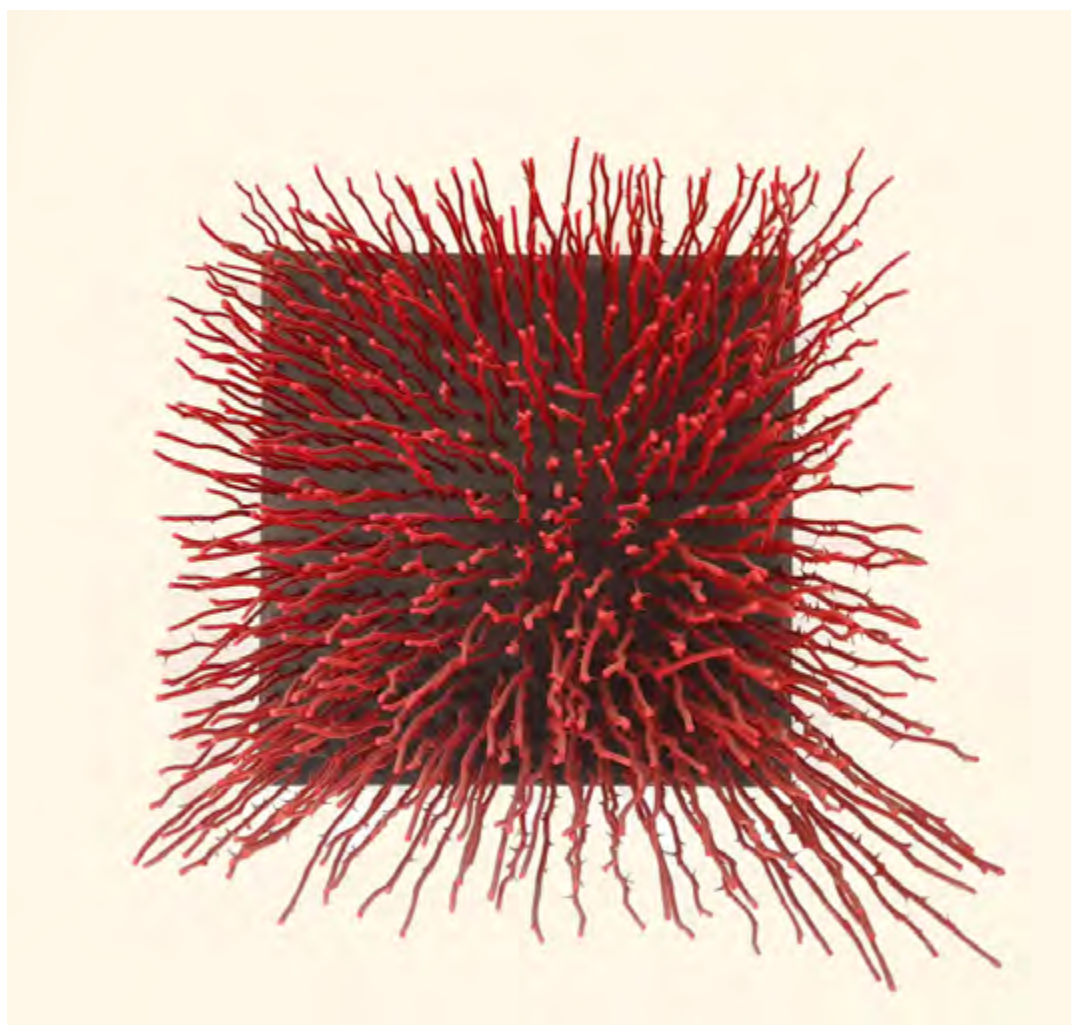
LIJST

Henriëtta van de Westelaken

Liefje (1999)

COLLECTIE DHR. W. DE NATRIS

Start

27

Plattegrond

Lobke Burgers

Child of Dark (2013)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

2

LIJST

Nur Tarim

zonder titel (2014)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

28

Plattegrond

Peter Bremer

Grote vertekeningen, no.4 (2008)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

2

LIJST

Ria Roerdink

My City Revisited II (2015)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

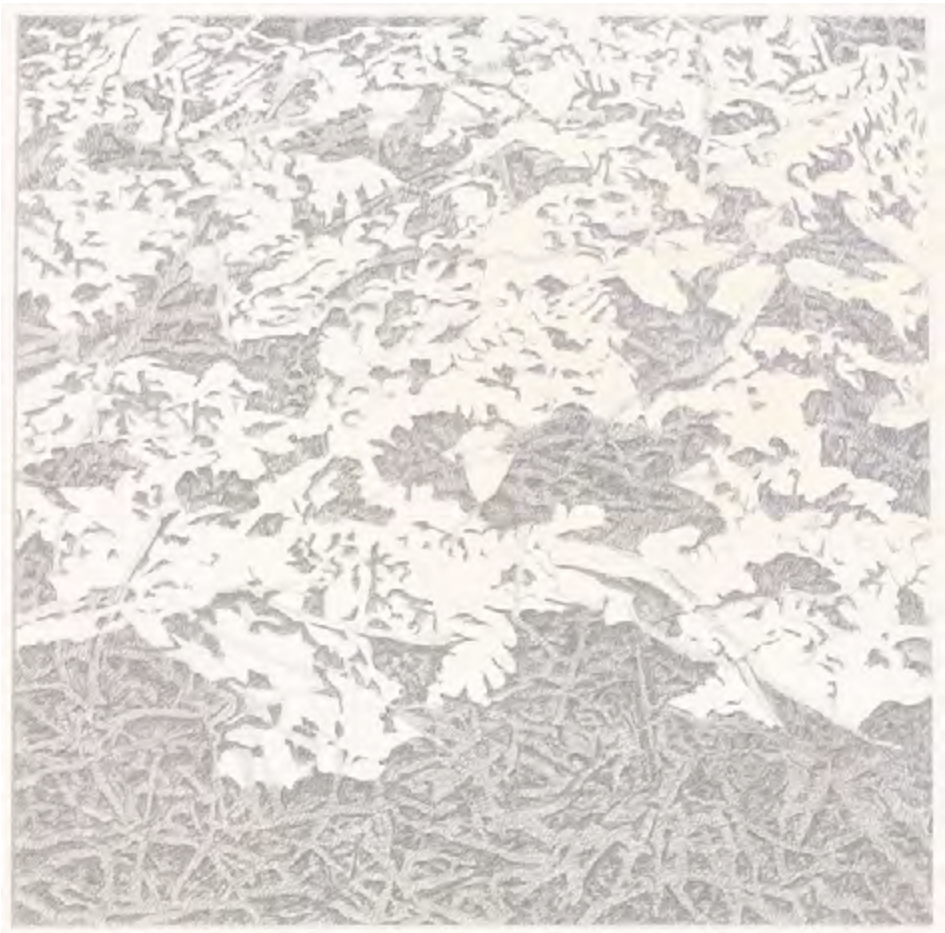
29

Plattegrond

Selma Dronkers

zonder titel (het Japanse MA) (2015)

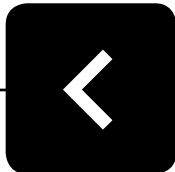
COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

2

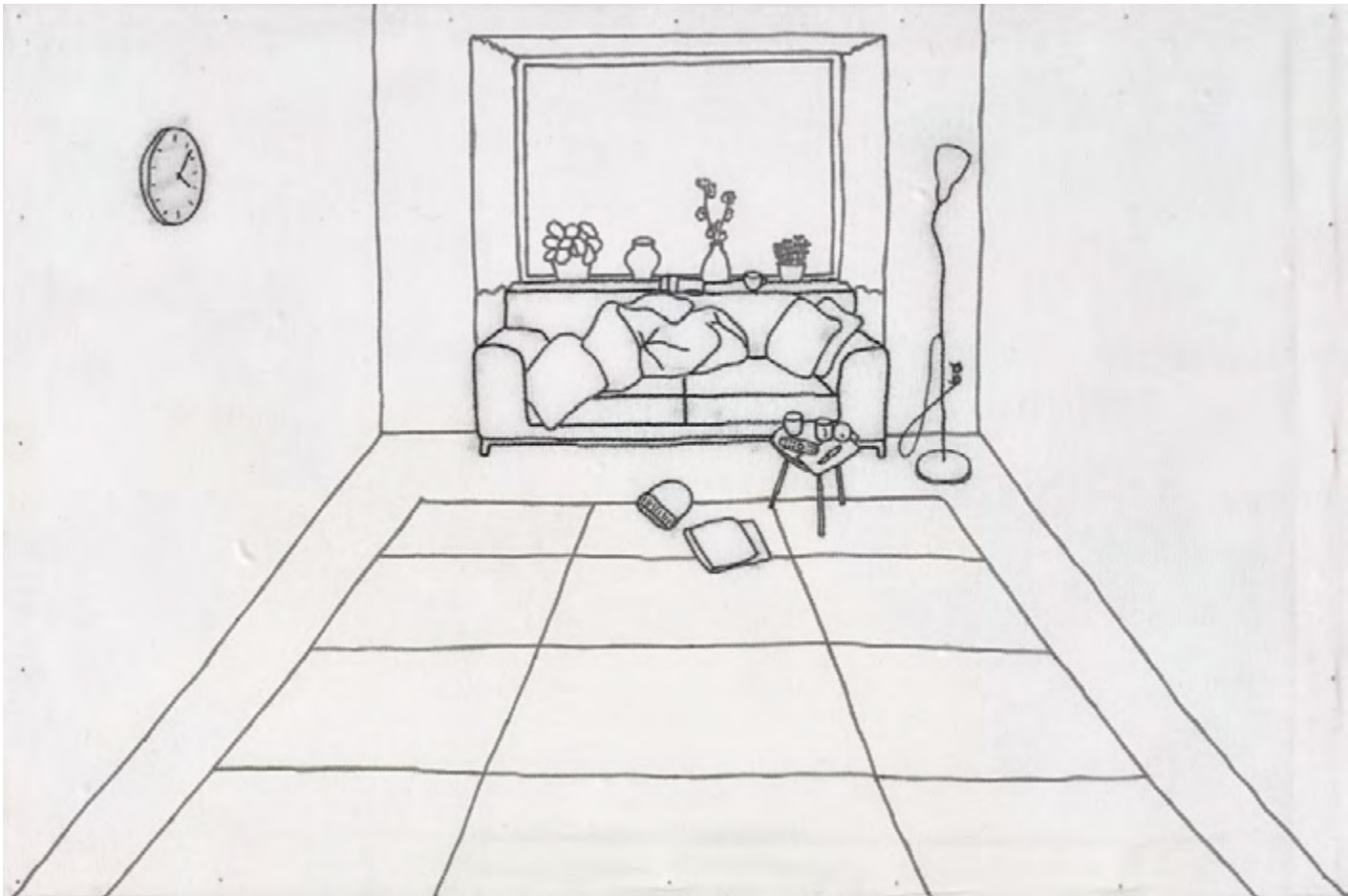
LIJST

Sonja Hillen

Ziek (2009)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Willem Muijs

Vis (uit serie 'Zerfall zur Natur') (2013)

COLLECTIE MEVR. M. HOVENS

ZAAL

2

LIJST

Start

31

Plattegrond

Omhoog

De achterkant van het kleine stukje schilderslinnen is stijfhard, daar waar op z'n voorkant een soort lichtgrijze versteende blubber – een mengsel van vulmiddel en beton – aangebracht is. Een monumentaal schildersdoek, niet groter dan 18 x 24 centimeter, dat zich in een niet te splijten materie heeft gedrongen als een veertje in een diamant. Een forse sculptuur in bescheiden formaat, gemaakt van gestolde lava, vastgelegd op het moment dat ze het schijnbaar weerloos vergankelijke aan het verslinden was. >>

In dit werk hebben de suggestie van ruimte op het tweedimensionale platte vlak en het concrete van een driedimensionaal materiaal elkaar de hand gereikt. Het onderscheid tussen afbeelding en object is opgeheven. En ofschoon gepresenteerd als een bevroren moment, lijkt deze begroeting in volle gang te zijn. Is het lava al hard geworden of vloeit en overstroomt ze nog? Het is een uiterst traag proces waar ik naar kijk, met een onvermijdelijke uitkomst die tweeledig kan zijn: ofwel de vloeibare smurrie slokt dit canvas op en verteert het, ofwel het kleine schildersdoekje dringt zich verder in het grijze hard geworden gesteente tot dat uiteenspat in onherstelbare, machteloze gruzelementen.

Al met al ben ik getuige van een krachtmeting, een Titanenstrijd op klein formaat, een Olympisch duel tot aardse bevattelijke proporties teruggebracht.

Brede en smalle en nog ielere bladerloze takken, als barsten in het venster van >>

de slaap, grijpen schijnbaar chaotisch in elkaar. Het is volkomen windstil, en op eigen kracht neigen de bomen en sturen hun takken gericht over en door elkaar. Het grillige netwerk dat zij zo vlechten is een kluwen van ontelbare vingers: een doelmatige hand die de eerste vegen blauw vangt die door de witte winterhemel heen trillen: hier wordt een ontwaken van nieuw leven aangekondigd, een voorzichtige belofte van vruchtbaarheid die het monotone gonzen van alles wat afgestorven is of in diepe sluimer verkeert, begint te overstemmen.

In de storm van met acrylverf en krijt geschilderde en getekende uithalen en strepen, houden twee planten zich moeiteloos staande. Onderin, iets rechts van het midden, prijkt op een smalle stengel een forse tros lichtpaarse bloempjes, als een ster die uitbundig straalt. Vlak daarboven zweeft een schermvormige kroon met witte bloempjes.

Het schilderen in de achtergrond lijkt als een windvlaag over het grote staande vel papier te hebben gejaagd, voordat later, in een tegengesteld tempo, de bloemen geconcentreerd en met verfijnde details op de voorgrond geplaatst werden. De kennelijk ongecontroleerde vegen en krassen, brede gebaren, lijken het resultaat van grote drift. Ik stel het me onmiddellijk voor als een intuïtieve daad, een mentale directheid zonder tussenkomst van bedachtzame overwegingen: steeds neemt de kunstenaar in minimale tijd een beslissing. Rats!... een flinke veeg naar onderen – en rats!... eentje er dwars doorheen.

Ada Dispa

Met koppoter en woedende hand (2017)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

3

LIJST

Anja Huinink zonder titel (2017)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

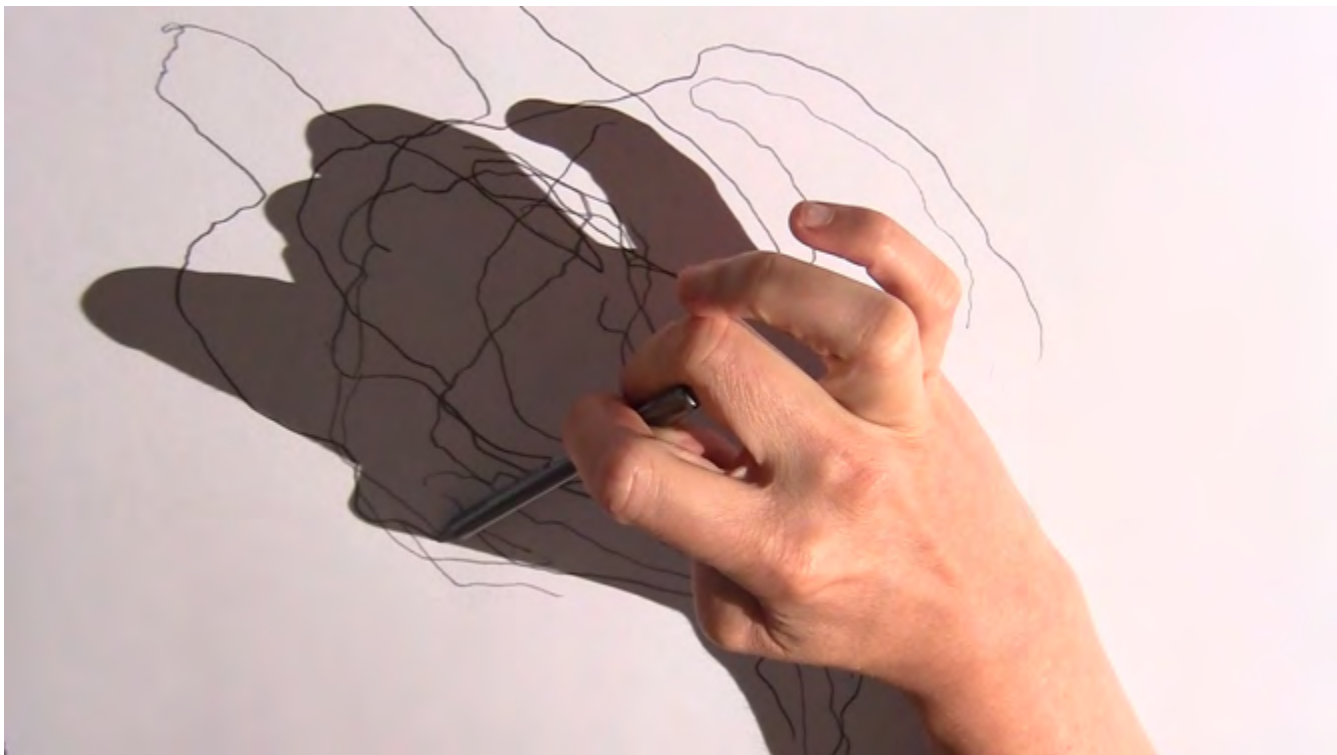
36

Plattegrond

Anneke Ingwersen

Chasing one's own shadow (2014)

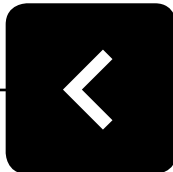
COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

3

LIJST

Barry van der Rijt

Exquisite Errors (2016)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Dorian Hiethaar

Daar waar niemand komt (2016)

COLLECTIE DHR. G. WUNDERINK EN MEVR. F. REIJMERS

ZAAL

3

LIJST

Gerard Koek
Double (2016)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

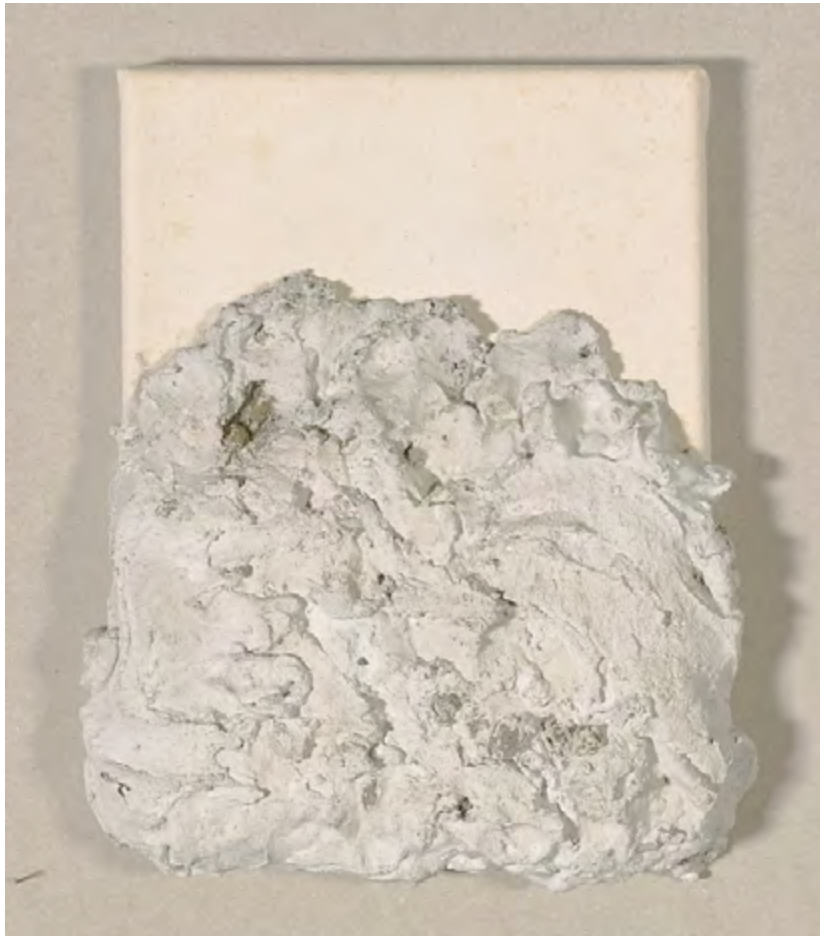
38

Plattegrond

Gerard van der Kamp

c.s.X 0 (2012)

COLLECTIE MEVR. Y. HALFENS EN DHR N. HUIJBREGTS

ZAAL

3

LIJST

Karin Elfrink

Bomen Bos

Afscheid van de winter 5 (2010)

COLLECTIE DHR. S FISHER EN MEVR. V. FISHER

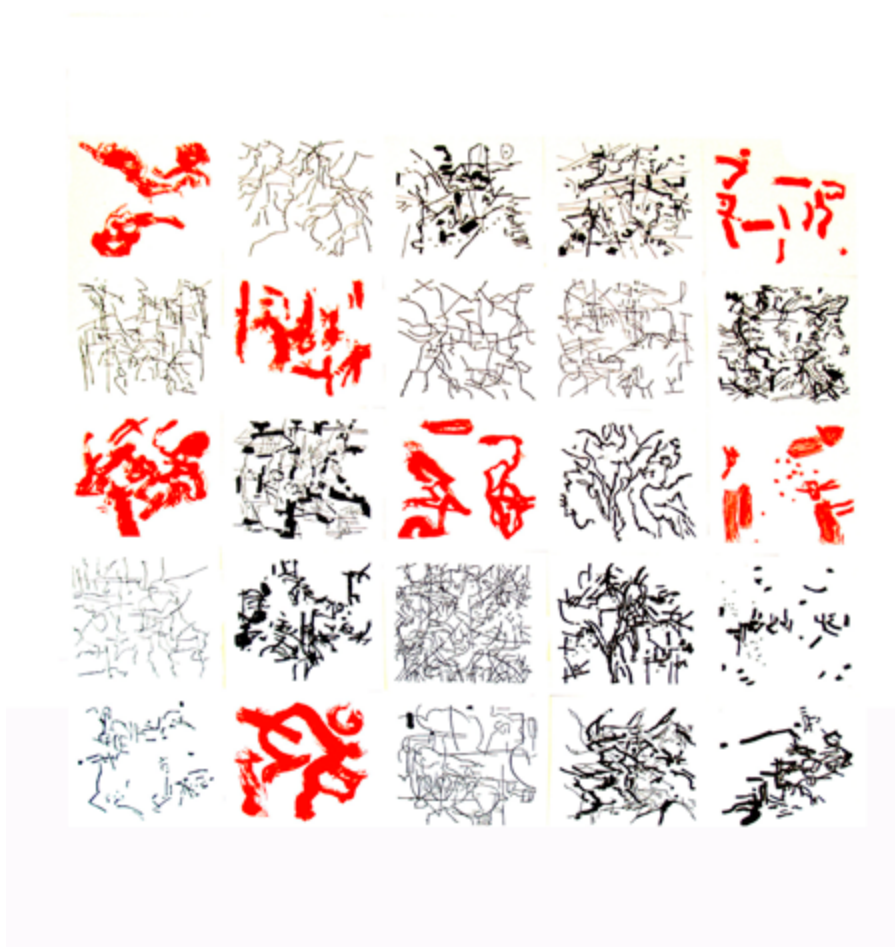
Start

39

Plattegrond

Manuel Kurpershoek zonder titel (2013)

COLLECTIE MEVR. A. KESTER

ZAAL

3

LIJST

Vincent van Delft Fleur du Mâle (2011)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

40

Plattegrond

Verstilling

Het is voorbij. Er werd naar uitgekeken. De stoelzitters zijn terug in hun huis of misschien drinken ze bier of borrel in het café verderop. Alles ademt hier provincie. Deze plekken waar het altijd lijkt of iedereen overhaast vertrokken is, zijn overal te vinden op willekeurig welk West-Europees platteland. Huizen zonder al te veel fantasie direct aan de straat geplant. Natuurlijk wonen ze hier, de harde werkers of de voorheen harde werkers. Dat is waarschijnlijk ook alles wat ze hier doen of deden: werken. Misschien in het dorp zelf of in een >>

nabijgelegen stad. Verder valt hier weinig te beleven. In de auto's die dagelijks over deze weg rijden zitten mensen die waarschijnlijk allemaal op precies zo'n plek wonen. Werken allemaal of zijn werkeloos. En tussen die twee is wachten de schakel.

Wachten. Op van alles. Tot de wekker 's morgens gaat. Je de dag op het werk kunt doorkomen. Wachten tot de acht uur voorbij zijn. Je naar huis kunt. Of wachten met opstaan. Met aankleden. Met naar het café gaan. Wachten tot de werkweek erop zit. Wachten tot het verplichte familiebezoek op zondag ten einde is. Dat soort wachten. Seizoen na seizoen.

Maar er is een wachten dat anders is, waaraan elke vorm van lijdzaamheid ontbreekt. Wachten tot ze er opeens weer zijn. Komen voorbijrazen. Er is een gezamenlijkheid, meteen, als nooit tevoren, iedere keer als het plaatsvindt. De opwinding, dagen tevoren al. Het gaat gebeuren. De stoelen worden klaargezet. De vlaggen uitgestoken. De barbecues erbij gehaald. De blikken bier aangerukt. >>

's Ochtends, uren voordat ze langskomen, daar al gaan zitten. Weer of geen weer. Wachten. Maar het is een mooi wachten. Een feestelijk wachten. Hoopvol. Met familie. Vrienden. Dat dus: *samen* wachten.

Alsof ze zich op hun best presenteren omdat de buitenwereld dit vraagt. Even poseren voor jou en mij. Blick in de verte waar niets is. Deze jongen met op zijn onvolgroeide borstkas de imposante kop van een gier getatoeëerd. Dit jonge meisje met haar te dunne armpjes in de lucht gestoken. Hij toont zijn gespierde magere bovenlijf, ongetwijfeld het resultaat van buitensporig aan de gewichten hangen. Zij laat zien hoe goed ze het er van af brengt met een ballet- of turnoefening. Ze zouden broertje en zusje kunnen zijn. Niet zozeer door hun fysionomisch eendere, androgynе gelaatstrekken, maar eerder door hun houding: het is of we hen meemaken in een ruimte tussen zijn en niet zijn. Een *in* de wereld zijn – een *buiten* de wereld zijn. Een tussenfase >>

die ze moeten overbruggen. En áls hen dat lukt, misschien dat ze dan pas het voorgaande, de weg die ze wilden gaan, op zijn werkelijke betekenis kunnen beoordelen.

In een in vieren verdeelde ruimte leiden drie rode lijnen vanuit een vreemde roze bol waar spetters van afvliegen naar een roze vlek waarmee de boezem van een statige en op haar schoenen na naakte vrouw wordt bedekt. Rondom haar lijf zitten paarse draden. Ze verbinden haar met een anonieme man, rechts onderin, die ze in zijn handen houdt. Halverwege de draden een opengeklapte schaar: een krachtig beeld dat ook in de uiterst vereenvoudigde weergave hier – twee cirkeltjes en kruiselingse smalle lijnen – de spanning van op handen zijnde verwijdering en mogelijk verlossing oproept. In het linker vlak, een heldere lege ruimte met eindeloze verte, hangt de vrouw. De man, liggend of vallend, bevindt zich rechts in een schemerige, benauwende omgeving. Anders dan >>

de vrouw die we duidelijk kunnen zien, heeft hij geen persoonlijke karakteristieken: hij is een vage, anonieme figuur. Het gezicht van de vrouw is weliswaar met een blauwe kleur overschilderd, toch zijn haar trekken zichtbaar: ze is een specifiek individu en ik ben geneigd haar daardoor tot hoofdpersonage te maken.

Ze kijkt naar iets links buiten het beeldvlak: terwijl de roze bol, de vrouw, de schaar en de man onderling, letterlijk door draden of suggestief door kleur, binnen dit werk verbonden zijn, legt zij door haar blik een verbinding met een wereld *buiten* dit werk, een werkelijkheid misschien die zij verwacht of verlangt, een waartoe de man niet kan behoren.

Niettemin zijn zij nog in één wereld verbonden. Maar het snijpunt van de twee schaarbladen ligt exact op de grens tussen hun beide ruimten en fungeert zo als een scharniermoment in de tijd: één knip en niet alleen de draden zullen worden doorgesneden maar ook zullen linker en rechter ruimte, toekomst en wat voorbij zal gaan van elkaar zijn gescheiden.

Alysha Polak

Ogen dicht (2015)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

LIJST

4

Ania Rachmat

Dark Island (2011)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

46

Plattegrond

Annie van Gemert

Dubbelportret uit Schooluniformen (2010)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

4

LIJST

Bernard Verhoeven zonder titel (2009)

COLLECTIE KUNSTENAAR

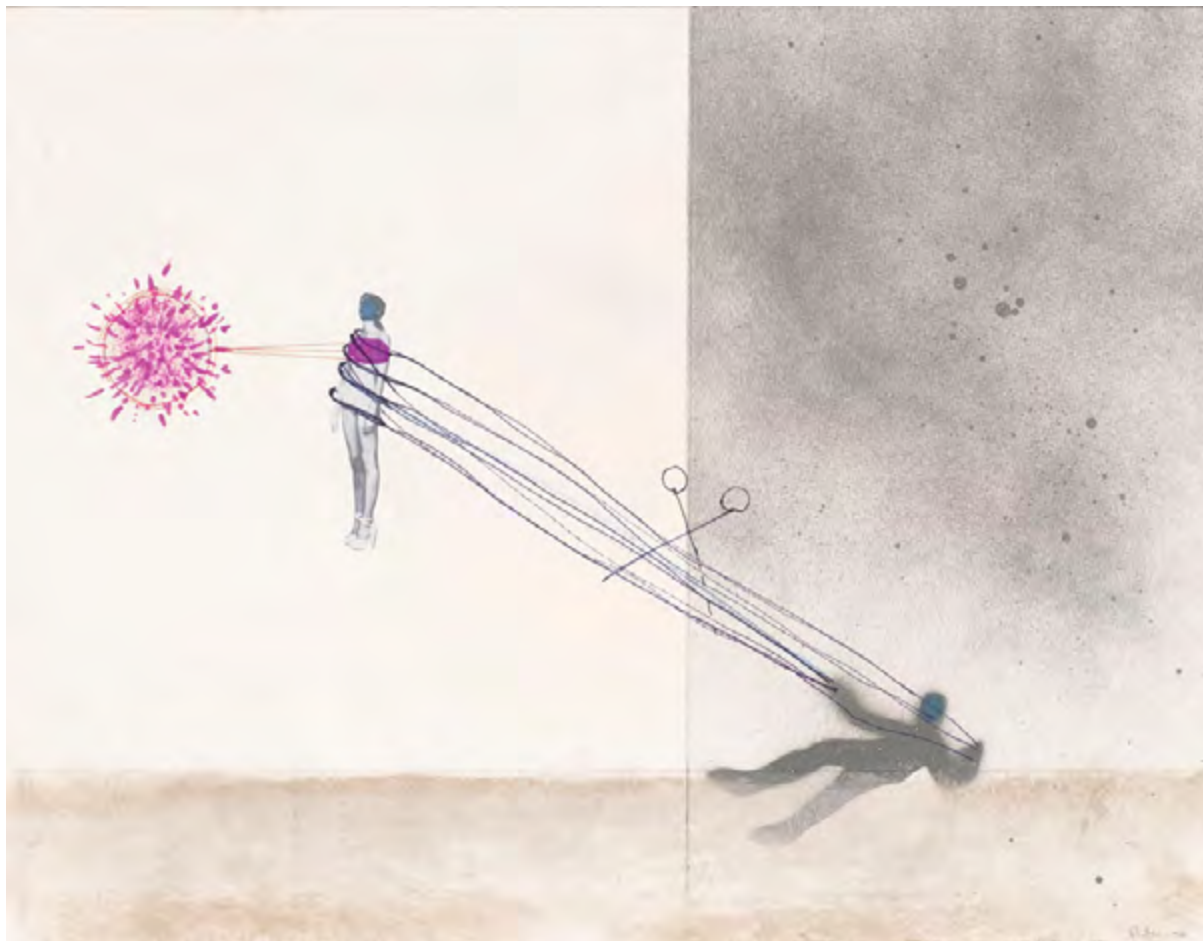
Start

47

Plattegrond

Dalila Ammar Release (2015)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

4

LIJST

Elise Jacobs Toren (2010)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

48

Plattegrond

Jan Tregot

Neemt, eet (2017)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

4

LIJST

Janneke Baltussen

Binnenstebuiten (2015)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

49

Plattegrond

Kees Raemaekers zonder titel (2014)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

4

LIJST

Koen Tornij Wachten op de koers (2014)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

50

Plattegrond

Lin Gerritse

Synthetic head #5 (2015)

COLLECTIE MEVR. Y. HALFENS EN DHR N. HUIJBREGTS

ZAAL

4

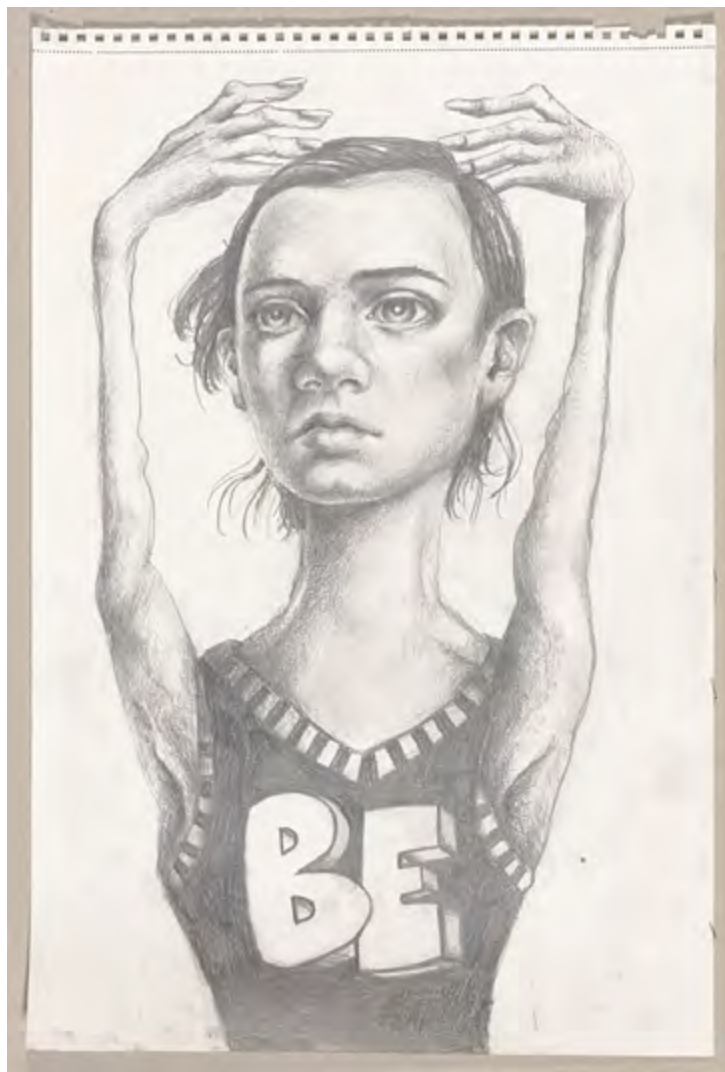
LIJST

Mark Kuster

zonder titel (2017)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

51

Plattegrond

Merel Holleboom

De dirigent van het meetbare bestaan (2009)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

4

LIJST

Pieter Verdonschot

zonder titel (Levitatie, nr.3) (2013–2017)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

52

Plattegrond

René Brouns

zonder titel (2006)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

4

LIJST

Sjoerd Tegelaers

Ilios (2016)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

53

Plattegrond

Theo Jennissen

Hans van Manen - episode uit de film 'Ah' (2016-2017)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

4

LIJST

Yvonne Halfens

In the beginning is the end (2015)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

54

Plattegrond

Dynamiek

Bedrieglijk is de klaarheid en stilte van het schilderij.

Een atelierscène op een zonnige dag. Een vloeroppervlak. Daarop liggen, onbeweeglijk, zes met schildersdoek bespannen spieramen. Twee zijn omgekeerd en tonen de grove ongeprepareerde kant van het linnen. Ergens valt licht door vensters naar binnen, waarvan we alleen de terugkaatsing door vloer en schilderijoppervlakken zien, uitsparingen omringd door iele schaduwenlijnen en brede schaduwbanen van eveneens onzichtbare kozijnen en stukken muur. >>

Vlakken, banen en lijnen. Met weloverwogen en kalme kleuren binnen de ruimte van dit grote doek aangebracht. Scherp hun hoeken. Zo onverbiddelijk kaarsrecht hun omtrekken en lijnen. Zo stellig hun vormen, hun verhoudingen en hun plaats in dit bouwwerk van licht en schaduw. Een lucide wereld, bijna niet door menselijke ingreep ontstaan.

Op een zwart geschilderde MDF-plaat, zo'n zestig centimeter van de grond, is een klein stuk lood met het uiterlijk van een grijze steen staande geplaatst. Dichtbij, aan de rand van de plaat, is een mini beamer bevestigd die er op projecteert. Bij eerste indruk wordt een overzichtelijk beeldverhaal verteld: een paarsblauwe glazen kan gevuld met iets als melk tilt zich op, schenkt de vloeistof zachtjes klaterend, langzaam uit en zie daar: een glazen schaalpje verschijnt, en vangt het witte vocht tot de laatste druppel op. De kan, leeg, zet zich neer naast het gevulde schaalpje. Zo'n tien seconden is er een stilleven te zien, >>

met het zachte suizen van het beamertje als omlijsting: vol schaalpje, lege kan. Dan, onverwachts, transporteert de vloeistof zich rustig terug in de kan en verdwijnt het schaalpje.

Deze hele sequentie van gebeurtenissen duurt iets meer dan een minuut. Daarna begint ze weer van voren af aan: kan optillen, uitschenken, schaalpje vindt zijn vorm, kan neerzetten, vloeistof terug in kan, schaalpje weg. Keer op keer herhaalt zich dit en vrij snel al is er feitelijk geen begin, midden of einde meer, maar sprake van een *perpetuum mobile* dat tijd tot loos begrip maakt. Gaandeweg treft me in deze oneindigheid de sensibele aandacht waarmee zich alles voltrekt: het kalme tempo waarin de kan zich optilt en leegschenkt. Dat heel even wachten tot de laatste druppels zijn gevallen. Het zich beheerst neerzetten. Een vredigheid die oproept tot toegewijd kijken.

In het hart van het kleine schilderij lokt een paradijselijke leegte van helder >>

lichtgeel en lichtblauw, ondergedompeld in een tijdloze vrede.

Daaromheen heerst een en al ongebreidelde turbulentie: door en over elkaar heen buitelen de kleurvegen en vlekken en strepen. Als lava lijken ze uit de mond van een afwezige krater omhoog te worden geslingerd. Kleurvlakken, zoals links het vlammenend roodbruine, worden uiteengereten. Andere verfstreken, zoals die roze veeg of de langgerekte baan van dunne rode en groene strepen, beide onderin, stromen met enorme vaart in tegengestelde horizontale richting. Er woedt een picturale storm, een orkaan van kleuren en vormen die elkaar bestrijden. In zijn oog dat kalme lichtgeel en lichtblauw. Wordt mij een verborgen wereld geopenbaard? Ben ik getuige van een schilderkunstige genesis? Of is het juist een oude wereld die op het punt staat verzwolgen te worden?

Ad van Hoof zonder titel (2013)

COLLECTIE DHR. W. DE NATRIS

ZAAL

5

LIJST

Andreas Hetfeld Dislocated (2017)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

59

Plattegrond

Bart Elfrink

zonder titel (2016)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

5

LIJST

Casper ter Heerdt

Human landscape #2 (2017)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

60

Plattegrond

Cor Litjens

Binnenstad (2006-2016)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

5

LIJST

Ellen van Eldik

De geheime Tuin (2014)

COLLECTIE DHR. P. RINGENS EN DHR. P. PASMA

Start

61

Plattegrond

Erik Odijk

De Nijmeegse Watersteen (2018)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

LIJST

5

Frank Bezemer

The Relief (Staff nr 19) (2012)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

62

Plattegrond

Frank Ter Beek

Het kleine melkmeisje (2014)

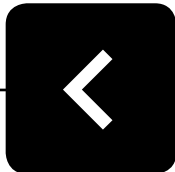
COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

5

LIJST

Freek van Ginkel

Mindscape (2012)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Geert-Jan van Oostende Vernissage (2016)

COLLECTIE MEVR. D. STOVER

ZAAL

5

LIJST

Gerda Förster zonder titel (2017)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

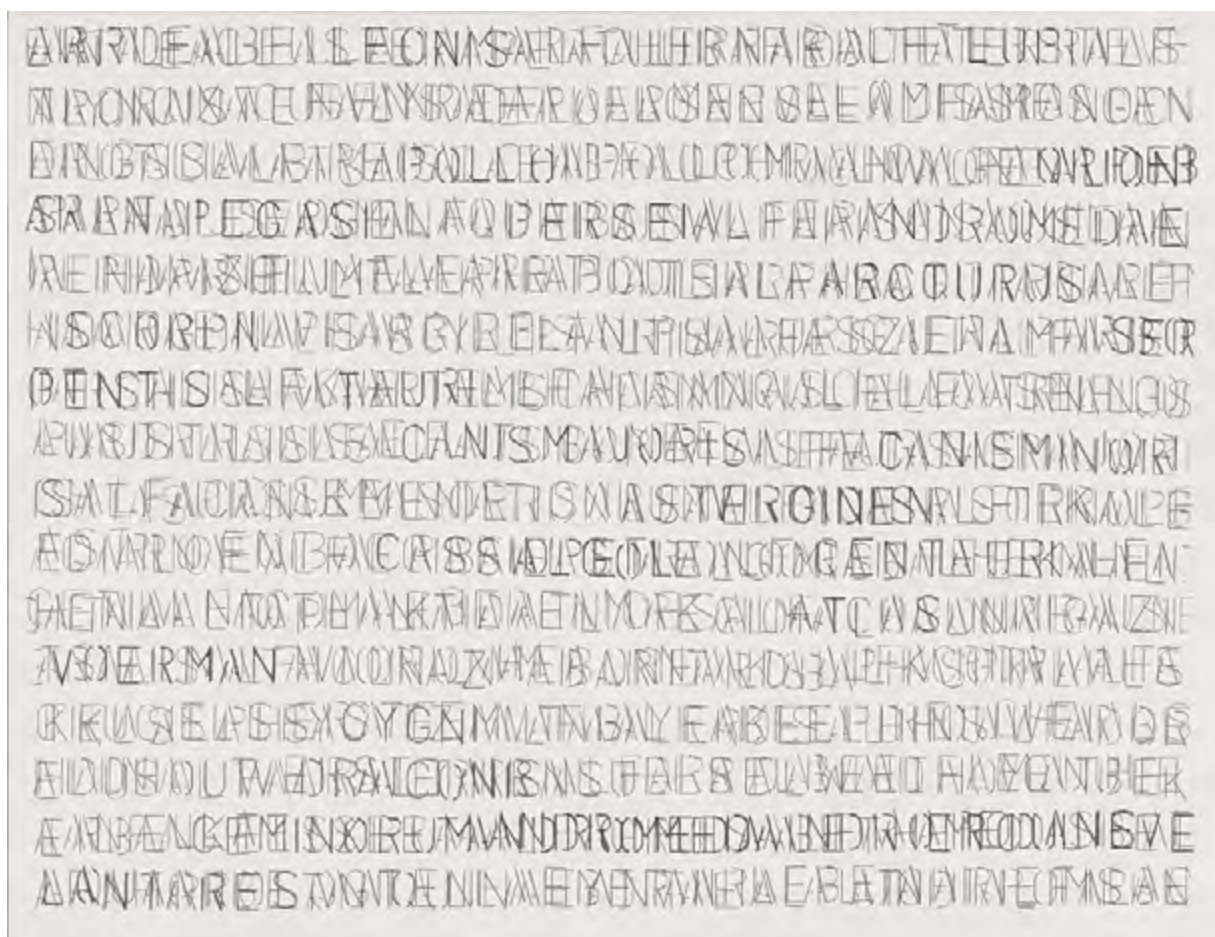
64

Plattegrond

Herman Fontein

Macrokosmos (2017)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

5

LIJST

Jan Hein van Rooy

Linéa Altiplano Granada Jaén (2003–2004)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

65

Plattegrond

Maria Dabrowski

Odstłonić (2014 - 2018)

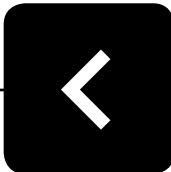
COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

5

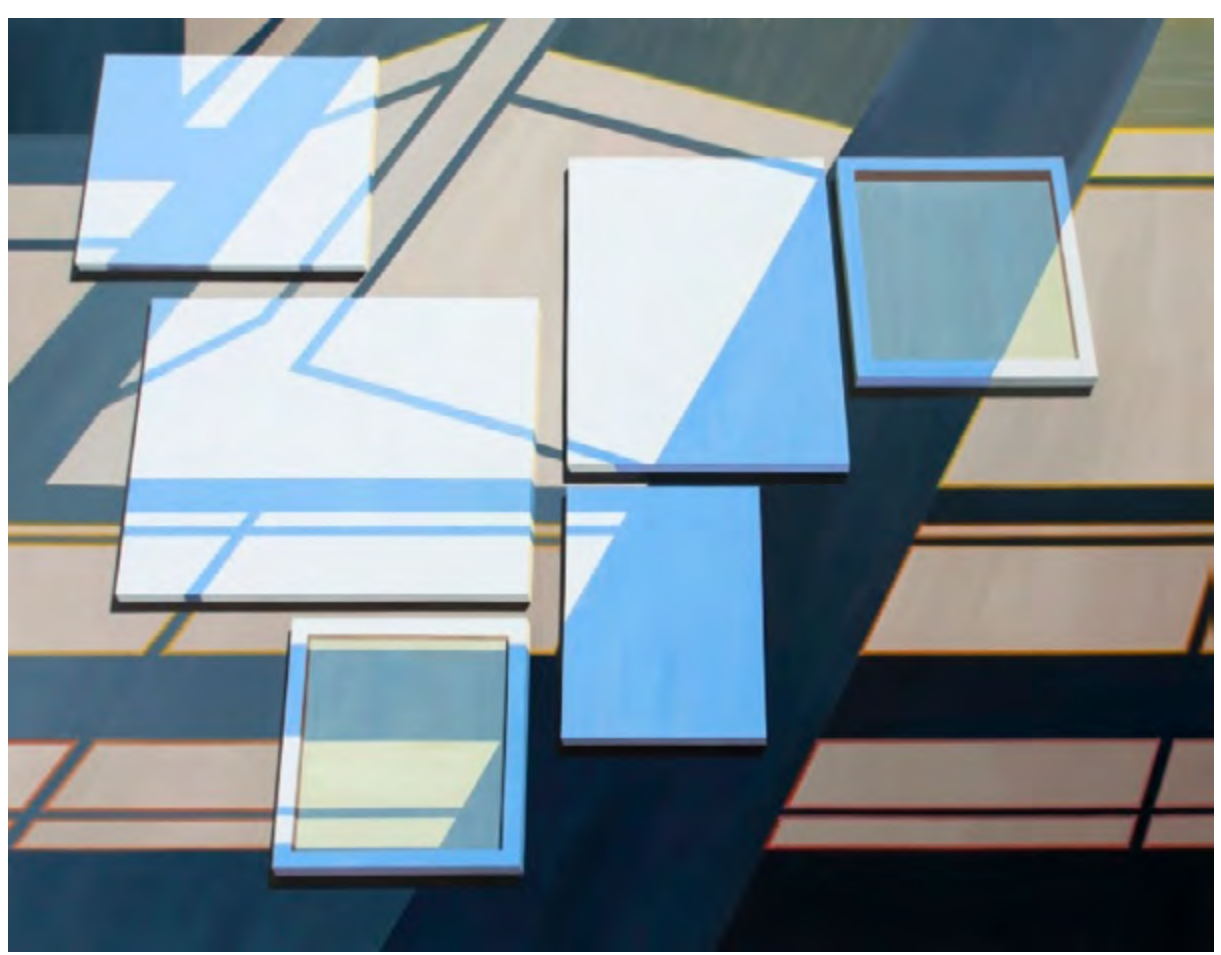
LIJST

Mariës Hendriks

zonder titel (2016)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Marloes Meijburg

Terra verde (2016)

COLLECTIE DHR. W. VAN LIESHOUT (STICHTING WEESGOED)

ZAAL

5

LIJST

Simone Albers

Matter of Existence (2017)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

67

Plattegrond

Uwe Poth

Dante/Beatrice – 7 stadien (2011)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

5

LIJST

Start

68

Plattegrond

Tijd

Het is een vitaal schilderij, de uitbundigheid spat er van af. Niet te stuiten jong leven en het geluk daarover uitgedrukt in een fris en ongecompliceerd palet van geel, groen, oranjerood. Soms puur gebruikt, maar vaker vermengd met veel wit. Ook het pure wit zelf. Ze geven letterlijk licht, die kleuren. Eerder dan geschilderd lijken ze geboetseerd. In een ongebreidelde vaart beweegt de euforische blik van de schilder over het doek en brengt daar waar een specifieke plek er om vraagt de verf aan. >>

Geen langgerekte of brede streken. Geen grote kleurvlakken. Alles korte likjes verf. Nu eens uitgesmeerd, dan weer als een dikke klodder op het doek tussen die andere verfstreekjes gekneed. En dit met een ogenschijnlijke haast als om te laten zien dat een zo opwindend moment slechts van korte duur zal zijn en nu gevangen, nu beleefd moet worden. In de ondergrond zijn nog een paar donkerder tinten te zien. Kleine transparante roodbruine vlakken, over het doek verspreid. Op een paar plekken is het linnen vrij, onbeschilderd gehouden. Daar word je nog iets meer de ruimte van het schilderij ingetrokken: daar leeft een geschiedenis die ver is teruggedrongen door deze vrolijke explosie van leven.

Die onstuimige schilderstijl heeft opvallend genoeg niet een modderige cluster van willekeurige tonen tot gevolg, integendeel, ieder likje of ieder kloddertje verf, hoe koortsachtig geschilderd ook, heeft een weloverwogen plek in dit feest van licht toebedeeld gekregen. Verschillende kleurgebieden >>

schemeren door kleurchaos heen en geven het geheel een overzichtelijk, kalm ritme: onderaan, met name aan de linkerkant domineert een permanent-groen gebied, hetzelfde, ook aan de linkerkant, bovenaan. Langs de randen, vooral links, 'wandelt' oranje-rood. Rechts van het midden, van boven naar beneden dwarrelt het lichtgeel als confetti naar beneden.

Bescheiden maar juist genoeg aanwezig om steeds opnieuw mijn aandacht te trekken en iedere wanorde uit te sluiten, tekent zich bovendien door deze wervelwind van kleuren heen een vaste vorm af: een kruis. Het staat daar in het midden onderaan, een klein beetje uit het lood, geschilderd met vooral witte verf. Het bovenstuk, de 'kop', bevindt zich precies in het hart van het doek. De 'linkerarm' is duidelijker geschilderd dan de 'rechterarm' die met alleen enkele contourlijnen is aangeduid.

Met een bescheiden, waterig rood is onderin het doek een vlekje >>

geschilderd. Het omsluit, als was dit een pupil in een oog, een donkere kern: het is de ondergrond die met het weghalen van de bovenste laag bloot is komen te liggen.

Lagen. Dit schilderij heeft er vele: sta je er dicht op, dan zijn ze goed zichtbaar, maar op afstand vervlechten ze zich tot een verhaal waarvan niet een enkel facet, niet een enkele episode een andere overheerst. Een verhaal waarin elk element – vorm, verfstreek, lijn, vlek, letter – gelijkwaardig aan een ander is en gelijktijdig met alle andere optreedt. Bovenin bijvoorbeeld, geschilderd in sienna, dringt zich een kruis op. Een gewichtig en luid gebaar tegen een ijlere achtergrond. Maar voor het echt de boventoon in het geheel kan voeren, klinkt vanuit het groepje kleine driehoekige vormen rechts ervan een helder maar dwingend geritsel op en bieden zij met hun gewichtloosheid en openheid een machtig tegenwicht. Ook de, tamelijk onnadrukkelijke, kleuren in dit werk (het okergeel, groen, oranje, >>

lila en licht hemelsblauw) lijken er te zijn om de zwaarte van het zwart en het sienna te temperen, er lucht aan te geven.

Het kruis mondt aan z'n onderkant uit in een logge ronde vorm die zwaar steunt op donkere bodem: even is er de suggestie van een landschappelijke begrenzing, maar de zwarte horizontale strepen waarmee dit geschilderd is buigen af en lopen verticaal naar de onderkant van het doek, zo de begrenzing opheffend. Concentreer je je alleen op die onderkant, dan is het alsof wat je ziet van het doek afvalt. Kijk je weer naar boven, het kruis tilt juist alles de lucht in. Het houdt de kracht van het vallen in bedwang en krijgt daarbij ook nog eens de hulp van luchtig dansende letters, rechtsboven in de hoek, die ieder moment omhoog, uit het zicht, zullen dwarrelen.

Ans van der Vleuten

Utopia-la-la (2017)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

6

LIJST

Bob Lejeune

De kudde (2015)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

74

Plattegrond

Frans Drummen zonder titel (2014)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

6

LIJST

Henk Hage Johannes hoort (2009)

COLLECTIE MEVR. T. BOEKELMAN

Start

75

Plattegrond

Kees Antonissen

Smoeza (2012)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

6

LIJST

Keiko Sato

The things they left behind (2018)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

76

Plattegrond

Margriet Smulders

Secrets of the sky (2010)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

LIJST

6

Nadine Zanow

Despite everything that was missing... (2015)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

77

Plattegrond

Noëlle Koppers

WATER XII (2017)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

6

LIJST

Theo Elfrink

Stil leven (2012)

COLLECTIE MEVR. K. ELFRINK

Start

78

Plattegrond

Theodora Kotsi

De Nieuwe Warmoezenier (2009 - 2016)

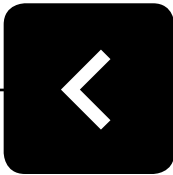
COLLECTIE KUNSTENAAR

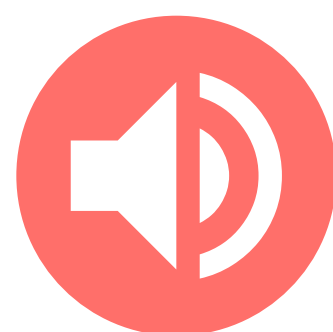

ZAAL

6

LIJST

99 werelden

Sculptuur? Schilderij? Architectuur? Met zijn gesloten grijze tint lijkt het object van een afstand uit beton gegoten. Als tegenwicht tegen zijn hermetische compactheid en zwaarte zigzagt een buitentrapp aan de linkerkant omhoog: een bijna lichtvoetig en frivool ornament. Dichtbij blijkt het object van hout te zijn gemaakt: een maquette voor een nieuw te bouwen flat? Of is het grote vlak aan de voorzijde drager van schilderachtige bewegingen in grijs? Een gevoelvol monochroom? Maar het platte en louter picturale maakt meteen plaats voor het ruimtelijke en voor volume zodra >>

je de kleine ingrepen ziet: de voet die iets terugspringt, de smalle rand aan de bovenzijde, een schaduw onder zich werpend. De trappen...

Wegennet. Plattegrond. Summiere aanduidingen in potlood van huizen, een fabriekspand misschien, of een kerk. Groen voor gras of graan. Bruinrood voor kale grond. Soms een huizenblok met witkalk vager gemaakt. Staat het er nog? Of: staat het er al? Is het geschiedenis? Is het idee? Af en toe doet diezelfde witte verf een stukje weg oplichten: een traject dat nog moet worden aangelegd? Een belangrijke verbinding?

Scherpe omtrekken naast vagere of vervagende lijnen. Soms overlappen in deze drie tekeningen de kleurvlakken de lijnen die huizen of wegen markeren, als om aan te geven dat de ene oudere situatie al in de volgende nieuwe situatie, definitief dan wel gedroomd, overloopt.

Dit zouden stukjes landschap kunnen zijn uit jouw of mijn buurt, gezien vanuit de hoogte. Agrarisch land doorkruist >>

met smalle wegen, bespikkeld met een boerderij of schuur. Elkaar overlappende autowegen, samenkomend in rotonde of hoofdweg, aan de grens van een stad. Schoon industrieterrein, samengesteld uit overzichtelijke aanvoerwegen, netjes gerangschikte bedrijfspanden, braak land daartussen.

In elke van deze drie tekeningen vervaagt er een weg of houdt een stuk grond abrupt op of is maar half ingekleurd. Als dit al plattegronden zijn, dan zijn ze in ieder geval niet compleet, niet de voltooide situaties op een specifiek moment in de tijd. De geschiedenis van deze landschappen, hun huidige staat, hun toekomstige ontwikkeling: ze worden getoond in een aftastende stijl: hier loopt die straat, of was het toch iets meer naar links? En dat huis op de hoek, nee... dat is er niet meer, in die leegte wordt de bouw van een nieuw bedrijf gepland. Maar stond daar vroeger niet...eh...?

Een continue beweging door de tijd heen: terug, wachten, naar voren, terug weer.

Angeline Lips

Mount Bhala. Denkok (2011)

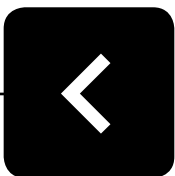
COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

7

LIJST

Arvid Hagen

Spectrum (2003)

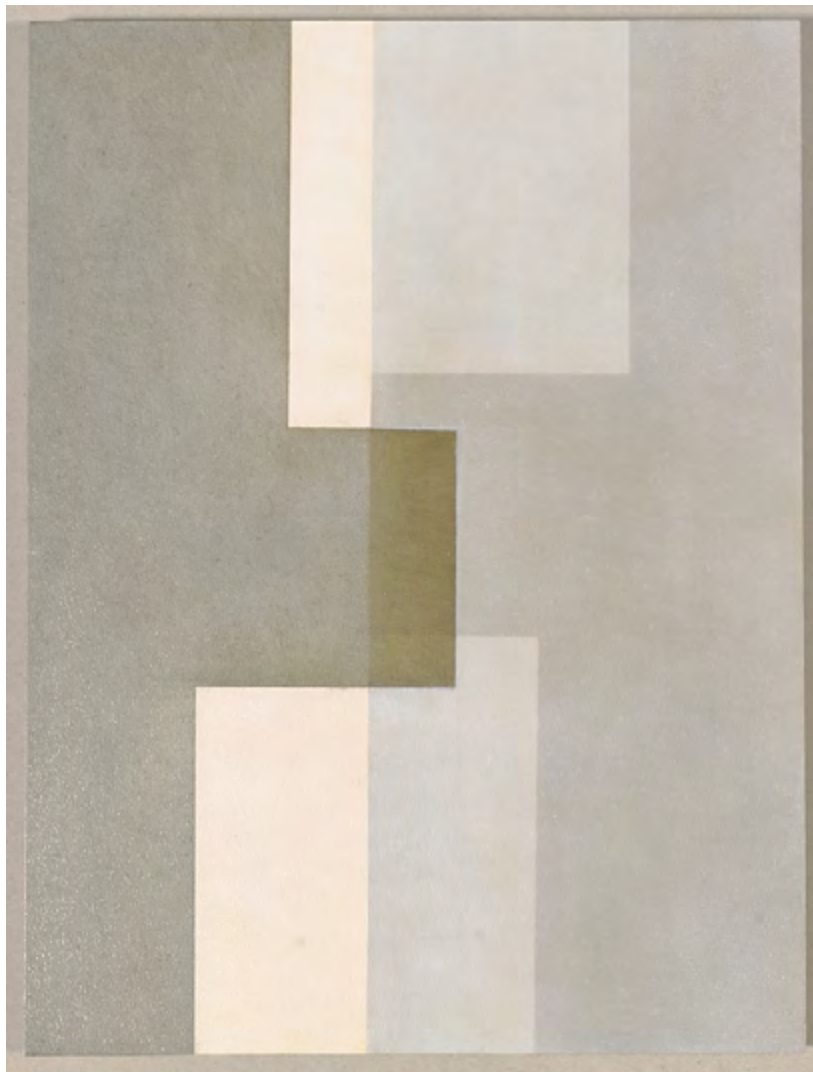
COLLECTIE KUNSTENAAR

Corrie Kuijs

AREA X (2009)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

7

LIJST

Jos van Gessel

Schöne Aussicht (2011)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

84

Plattegrond

José Seeling

Kloosterstraat, Weurt, Weurtseweg (2015)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

LIJST

7

José Veugen Vale gieren (2011)

COLLECTIE MEVR. Y. HALFENS EN DHR N. HUIJBREGTS

Start

85

Plattegrond

Marcel Blom

Suggestie voor huis (2013)

COLLECTIE KUNSTENAAR

ZAAL

LIJST

7

Marena Seeling

zonder titel (2014)

COLLECTIE KUNSTENAAR

Start

86

Plattegrond

Robert Terwindt

De strandstoel (2015)

COLLECTIE MEVR. L. VAN DEN HEUVEL

ZAAL

LIJST

7

Start

87

Plattegrond

Kunstenaars

Tik op een naam voor informatie

1. Ad van Hoof
2. Ada Dispa
3. Alysha Polak
4. Andreas Hetfeld
5. Angeline Lips
6. Ania Rachmat
7. Anja Huinink
8. Anneke Ingwersen
9. Annie van Gemert
10. Ans van der Vleuten
11. Arvid Hagen
12. Barry van der Rijt
13. Bart Elfrink
14. Bernard Verhoeven
15. Bob Lejeune
16. Brechtje Verberne
17. Caroline Koenders
18. Caroline Luykx
19. Casper ter Heerdt
20. Coen Vernooij
21. Cor Litjens
22. Corrie Kuijs
23. Dalila Ammar
24. Dorian Hiethaar
25. Elise Jacobs
26. Ellen van Eldik
27. Elzo Dibbets
28. Erik Odijk
29. Ernie Bossmann
30. Floor Adams
31. Francie van der Wielen
32. Frank Bezemer
33. Frank ter Beek
34. Frans Drummen
35. Freek van Ginkel
36. Funs Erens
37. Gabi Rets
38. Geert-Jan van Oostende
39. Ger Driessen
40. Gerard van der Kamp
41. Gerard Koek
42. Gerda Förster
43. Gerlinde Habekotté
44. Gijs Frieling
45. Hans Vos
46. Harrie Gerritz
47. Henk Hage
48. Henriëtta van de Westelaken

49. Herman Fontein
50. Inette van Wijck
51. Isolde Venrooy
52. Jan Tregot
53. Jan Hein van Rooy
54. Janneke Baltussen
55. Jos van Gessel
56. José Seeling
57. José Veugen
58. Judit Hettema
59. Karin Elfrink
60. Kees Antonissen
61. Kees Raemaekers
62. Keiko Sato
63. Koen Tornij
64. Lin Gerritse
65. Lobke Burgers
66. Manuel Kurpershoek
67. Marcel Blom
68. Marena Seeling
69. Margriet Smulders
70. Maria Dabrowski
71. Mariës Hendriks
72. Mark Kuster
73. Marloes Meijburg
74. Merel Holleboom
75. Milian van Stokkum
76. Minno Baartmans
77. Nadine Zanow
78. Noëlle Koppers
79. Nur Tarim
80. Nurzehra Ulukaya
81. Peter Bremer
82. Pieter Verdonschot
83. René Brouns
84. Ria Roerdink
85. Rijnder Kamerbeek
86. Robert Terwindt
87. Seet van Hout
88. Selma Dronkers
89. Simone Albers
90. Sjoerd Tegelaers
91. Sonja Hillen
92. Theo Elfrink
93. Theo Jennissen
94. Theodora Kotsi
95. Toon Janssen
96. Uwe Poth
97. Vincent van Delft
98. Willem Muijs
99. Yvonne Halfens

Colofon

Conservator:

Barbara Kruijsen

Ontwerp:

Pascale Companjen

Tekst:

Nico Huijbregts

Audiotour ontwerp/realisatie:

Smartmobiletour, Gerard de Vries

Stemmen:

Nico Huijbregts, Ans Piepenbrock,
Barbara Kruijsen

**Met dank aan de 99 bijzondere
kunstenaars wiens werk tot deze
tentoonstelling heeft geleid.**

Museum Het Valkhof, 2018